

РЕШЕНИЕ

№ 2563

гр. София, 18.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 04.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6977** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. И. П., срещу Ревизионен акт № Р-22221318003124-091-001/07.02.2019г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 716/24.04.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят счита РА за издаден в нарушение на закона и на процесуалните правила. Поддържа се, че органите по приходите са нарушили принципите на служебното начало и обективност по чл.3 и чл.5 от ДОПК и че не са изпълнили задълженията си по чл.37 от ДОПК за служебно събиране на доказателствата. Твърди се, че ревизиращият орган не е съобразил всички обстоятелства от значение за правилното решаване на правния спор, като не е обсъдил събраните при ревизията доказателства поотделно и в тяхната съвкупност. Поддържа се, че фактическите констатации не са подкрепени от събраните в хода на производството данни, а правните изводи са формирани при неправилна преценка на документите, като необосновано не са взети предвид съпроводящите процесните фактури договори, приемо-предавателни протоколи, счетоводни регистри и счетоводна отчетност. Излагат се доводи, че несъмнено е установен механизма на извършените доставки и неправилно ревизиращите са се позовали на неустановената кадрова обезпеченост на изпълнителите на услугите. Позовава се на съдебна практика на СЕС – решение по

дело С-324/11, С-384/04, С-8-/11 и С-142/11. Моли се за отмяна на ревизионния акт и за присъждане на сторените по делото разноски. В проведените по делото съдебни заседания жалбоподателят не се представлява.

Ответникът - Директорът на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд С.-град, след като се запозна с оплакванията в жалбата, обсъди събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намира за установено следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221318003124-020-001/31.05.2018, издадена от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Със заповедта е възложено на А. Л. И., на длъжност „главен инспектор по приходите“, и К. Д. С., на длъжност „инспектор по приходите“ извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.04.2017 г. до 30.04.2018 г. ЗВР е връчена на 12.06.2018 г. на електронния адрес на жалбоподателя.

ЗВР е изменена със Заповед №Р-22221318003124-020-002/13.08.2018 и №Р-22221318003124-020-003/05.09.2018 г., и двете издадени от органа, възложил ревизията. С посочените заповеди първоначално определеният срок за приключване на ревизията до 12.08.2018 г. е изменен до 12.11.2018 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221318003124-092-001/29.11.2018г., РД е връчен на 11.12.2018 г.

Срещу констатациите в РД е подадено възражение с приложени към него доказателства - писмени обяснения от доставчици с посочена причина за непредставяне на доказателства в хода на ревизията пожар в офиса на счетоводната къща.

Ревизията приключва с РА №Р-22221318003124-091-001/07.02.2019 г., издаден от И. М. Р., в качеството на орган, възложил ревизията, и А. Л. И. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 11.02.2019г.

Срещу РА е подадена по административен ред жалба вх. №53-06-1789/18.02.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-347/21.02.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

С Решение № 716/24.04.2019г. решаващият орган - директорът на Дирекция "ОДОП"-гр.С. е потвърдил изцяло ревизионния акт.

С ревизионния акт на дружеството са установени допълнително задължения за ДДС общо в размер на 134 901,40 лв. и лихви в размер на 16 778,96 лв., произтичащи от извършена корекция на правото на приспадане на данъчен кредит за доставки, документирани с фактури, издадени от доставчиците: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма].

Констатациите и изводите на ревизиращите органи се основават на следното:

През ревизираните периоди основната икономическа дейност на дружеството е частна охранителна дейност, без използване на технически системи за сигурност, и стопанисване на къща за гости. Жалбоподателят притежава издаден Лиценз за частна охранителна дейност №2886 от 13.10.2015 г., за осъществяване на която ползва под

наем офис, находящ се: в [населено място], район „Надежда“, [жк], [улица]. Освен горното извършва търговска дейност и в следните обекти под наем: магазин за хранителни стоки и кафе в [населено място] и къща за гости – семеен комплекс „Чифлик Ненкови“ в [населено място] лаг, общ. С..

В РД е установено, че в [фирма] работят 77 души по трудови договори на длъжности, свързани с извършването на услуги по охрана на обекти, хотелското настаняване и продажбата на стоки в търговските обекти – ТРЗ специалист, продавач-консултанти, портиери и охранители.

На 19.09.2018 г. на ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221318003124-040-001/08.06.2018 г., в отговор на което са представени документи за проверка. Изпратено е и повторно ИПДПОЗЛ, по което са постъпили документи с вх. №53-00-2200/07.11.2018 г.

С Протокол №1262088/15.10.2018 г. е документирано посещение на място в счетоводния офис на предприятието и преглед на оригиналните му счетоводни и търговски документи.

Извършени са насрещни проверки на дружества – преки доставчици на жалбоподателя, за което са съставени протоколи.

Според издадените фактури, предмет на доставките са стоки и услуги и по-конкретно: реклама по договор, рекламни банери по 2 фактури, издадени от „ТОП Т. 17 Е.“; плащане по договор, рекламни материали по договор по фактури от [фирма], [фирма]; проучване на пазара за охрана на обекти, по фактури, издадени от [фирма]; изработка на лого, интернет реклама в сайта klasa.bg, SEO оптимизация и интернет позициониране и работно облекло - комплект якета, куртки по фактури, издадени от [фирма]; СМР по протокол, почистване, шпакловане и боядисване на обект „Чифлик Ненкови“ по фактури от [фирма]; СМР услуги по договор по фактури от [фирма]; гипскартон, минерална вата, монтаж на топлоизолация по фактури, издадени от [фирма]; доставка на строителни материали, по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и по 3 фактури от [фирма]; рекламни материали и рекламни банери по фактурите от [фирма].

В хода на проверките са връчени ИПДПОЗЛ на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и „Л. Ш.“ Е. - на деклариран електронен адрес, а на всички останали те са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК.

Направени са служебни проверки в информационната система на НАП, при които е установено, че цитираните дружества са deregистрирани по ЗДДС по инициатива на орган по приходите. Констатирано е, че имат неплатени осигурителни и данъчни задължения и че от доставчиците не са подавани справки по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/.

Констатирано е, че издадените от [фирма] – 2 фактури, [фирма] – 4 фактури и от [фирма] – 3 фактури не са отразени в дневниците за продажбите за съответните данъчни периоди.

При някои от доставчиците е изследван кадровият потенциал, като е установено, че [фирма] е имало 65 лица, наети по трудово правоотношение, на длъжности: технически ръководител строителство, организатор група строителство, работник в строителството, кофражист, бетонджия и др., [фирма], [фирма] и [фирма] не са имали назначени лица по трудови правоотношения, а при [фирма] е посочено, че заетите като технически сътрудник и графичен дизайнер са длъжности, които са

неквалифицирани и не са специализирани за изпълнение на декларираните доставки: интернет реклама, в сайта klasa.bg, SEO оптимизация и интернет позициониране.

В отговор на връченото ИПДПОЗЛ и при извършеното посещение в офиса на ревизираното дружество относно посочените доставки са представени копия на фактури и приложения към част от тях фискален бон, оборотни ведомости, счетоводни регистри. По определени доставки са представени пътни листове, приемо-предавателни протоколи, договори и други, описани в РД.

По отношение на [фирма] са представени пътни листове към процесните фактури за доставка на строителни материали, с водач на МПС М. М. по маршрут С. - О..

По фактурите от [фирма] с предмет „проучване на пазара за охрана на обекти в района на [населено място]“ са представени отчети за резултати от извършеното проучване на пазара на територията на [населено място], обект МБАЛ Д-р Н. В., за [населено място]. Представено е предложение до кмета на [населено място] за защита на гражданите, територията и националните интереси от терористични заплахи. Според ревизиращите, от предложението не става ясно кой обект ще се охранява, каква ще е цената за охрана и с какви методи ще се извършва. Посочено е, че изпълнението не е отчетено от изпълнителя според извършените разходи, формиращи цената, представените от ревизираното дружество фактури не са придружени с фискални бонове. Направен е извод, че от представените документи: планове за охрана, схеми се установява, че са необходими специфични знания за извършване на охранителната дейност. Посочено е, че [фирма] е дружество, специализирано в охранителната дейност, което е в състояние само да се снабди с посочените документи. Не е представена търговска кореспонденция между дружествата.

По фактурите от [фирма] с предмет доставка на строителни материали, от [фирма] са приложени още няколко пътни листове и протоколи за предаване на стоките. Констатирано е, че в протоколите не е описано към коя фактура са издадени, а пътните листове не отговаряли на датата на фактурата;

По доставките от [фирма] с предмет „изработка на лого“ е представен от [фирма] договор за услуга от 02.04.2018 г. за изработка на лого, цената по договора е в размер на 2 300 лв. Констатирано е, че не са представени проекти на рекламните материали, няма одобрен проект на изработеното лого. Посочено е, че доставчикът не разполага с компетентни лица за извършване на услугата. От така изложената фактическа обстановка е обоснован изводът, че доставчикът не разполага с кадрова и материална обезпеченост за извършване на услугата - изработване на лого.

По отношение на услугата „SEO оптимизация и интернет позициониране“ е представен договор, съгласно който възложителят предава на изпълнителя рекламни материали на електронен носител или изпратени по електронната поща. Ревизиращите са установили, че не са представени такива доказателства за изпълнение на услугата, а от друга страна е установено, че доставчикът няма доказателства за наличието на необходимия кадрови потенциал за изпълнение на услугите: „SEO оптимизация и интернет позициониране“ и „интернет реклама за С. Р в сайта klasa.bg“, е необходимо дружеството да има квалифициран персонал в областта на ИТ технологиите, видно от подадените уведомления по чл. 62 от КТ, към датата на издаване на фактурата дружеството не е разполагало с такъв персонал.

По доставките с предмет „работно облекло - комплект /якета, куртки/, начин на плащане в брой, не е приложен касов бон към фактурата. Ревизираното лице не е представило документи за предаването на стоките.

По доставките от [фирма] е констатирано, че са представени единствено копия на фактури, една от които с предмет рекламни материали, останалите две с предмет „плащане по договор“, без документи за плащане. Неизяснен според ревизиращите е и предметът по фактурите от [фирма], към които не са представени никакви съпътстващи документи.

По доставките от [фирма] с предмет „СМР по протокол“ е констатирано, че е приложен един приемо-предавателен протокол с видове услуги - почистване, шпакловане и боядисване 2 ръце на обект „Чифлик Ненкови“. Видно от доказателствата по преписката, представени са приемо-предавателни протоколи и по отношение на останалите фактури, документиращи СМР.

С възражението срещу констатациите на РД, от [фирма] са представени: анекс за счетоводно обслужване на [фирма], обяснителна записка от Б. И.- управител, Удостоверение от МВР, Удостоверение от 6-то РПУ, договор за счетоводно съхранение на документи на [фирма], [фирма] [фирма], [фирма] и [фирма]. Съгласно обяснението, всички тези дружества са предоставили цялата счетоводна и търговска документация на [фирма], впоследствие същата е изгоряла. Обяснено е, че по сведения на техните контрагенти, на 18.11.2018 г. офисът на обслужващото дружество е изгорял, съответно и всички документи в него. Поради тази причина, горните дружества не са отговорили на ИПДПОЗЛ.

Ревизиращите не са кредитирали горните доказателства с аргумента, че на [фирма] и [фирма] са връчени електронно ИПДПОЗЛ през месец септември 2018 г., тоест 2 месеца преди пожара, който не може да се приеме като пречка за своевременно представяне на документи по връчените искания.

Направените при насрещните проверки констатации и фактически обстоятелства се свеждат до това, че изброените задължени лица не са представили каквито и да е документи и писмени обяснения в указания срок, а представените от ревизираното лице не доказват изпълнение на доставки по издадените от тях фактури. Отбелязано е, че от ревизираното лице не са представени счетоводни регистри, отчитащи стопанската операция. В допълнение към тях е направен анализ и на доставката по една фактура от м. 05.2017 г. от [фирма] с ЕИК[ЕИК], с предмет кофраж. Изтъкнато е, че доставчикът няма служители през този период, не е подал годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО, от което е направен извод, че не е извършвал търговска дейност през 2017 г. Няма подадени отчети от регистрираното фискално устройство. От доказателствата по преписката не се установява ревизираното лице да е представило съпътстващи доставката документи, поради което и за доставката от това дружество е заключено, че не документира реална доставка.

След преценка на събраните доказателства, за доставките, документирани с фактури, издадени от гореизброените дружества - преки доставчици на ревизираното лице, е формирано заключението за липса на реални доставки. Поради това на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 т ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 134 901,40 лв.

По делото, освен административната преписка, като доказателства са приети допълнително представени от жалбоподателя приемо-предавателни протоколи по спорните доставки. Изслушана е и съдебно-счетоводна експертиза със задачи, поставени от жалботоделея. Вещото лице е изследвало дали спорните фактури са осчетоводени от ревизираното дружество и с кои счетоводни операции, какви съпътстващи документи са съставени за

получаване предмета на доставките и съответствието на тези документи с процесите фактури. Заключение не е оспорено от страните и е прието по делото, но съдът го намира за недостатъчно обосновано, пълно и точно, включително тъй като отговорите на поставените по т.2 задачи не обхващат всички доставчици).

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизията е възложена от орган по приходите, който е надлежно оправомощен съгласно чл.112, ал.2, т.1 ДОПК със Заповед № РД – 01- 803 от 07.06.2017г. на директора на ТД на НАП, поради което налице е законосъобразно образуване на ревизионното производство. РА, с който е приключило това производство, също е издаден от компетентни съгласно чл.119, ал.2 ДОПК лица – от възложителя и от ръководителя на ревизията. Спазени са изискванията за форма на РА, който съдържа предвидените реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. РА е издаден под формата на електронен документ и е валидно подписан като електронен документ с електронни подписи от издателите му.

Изяснени са фактите от значение за процесните доставки, установени безпристрастно от органите по приходите, съгласно изискванията на чл.3 ДОПК. Неоснователни са твърденията в жалбата за извършени от ревизиращите органи нарушения на принципите, закрепени в чл.3 и чл.5 ДОПК. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че органите по приходите са положили дължимата по силата на служебното начало грижа, в резултат на която са установили фактите и обстоятелствата от значение за резултатите от ревизията и са ги подложили обективен анализ и оценка.

Спорът между страните е относно материалната законосъобразност на РА и се свежда до това налице ли е основание за непризнаване на упражненото от жалбоподателя право на данъчен кредит за различни периоди по над 90 фактури, издадени от посочените доставчици.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчният кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон, за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. За да се признае на получателя по облагаема доставка правото на приспадане на данъчен кредит, следва кумулативно да са изпълнени две условия - лицето да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател (чл.71 ЗДДС), и наличието на реално осъществена доставка на тези стоки или услуги. Доказателствената тежест за установяване наличието на тези предпоставки пада върху жалбоподателя, доколкото от това обстоятелство за него възникват благоприятните правни последици, изразяващи се в приспадане сумата на начисления данък.

Според съда органите по приходите основателно са отказали да признаят на жалбоподателя данъчен кредит по спорните фактури, като в настоящото производство жалбоподателят не ангажира достатъчно и убедителни

доказателства, въз основа на които да може да се направи заключение, че за него е възникнало право на данъчен кредит по тези фактури.

Относно [фирма] не е представена едната от двете фактури, по които жалоподателят претендира данъчен кредит, т.е. за тази фактура (№ 1...184/07.02.2018г.) не е изпълнена формалната предпоставка за упражняване правото на данъчен кредит, поради което и не е необходимо да се изследва извършено ли е въобще доставка по нея, още повече че фактури от този доставчик не са отразени в неговия дневник за продажбите. Другата фактура (№ 1... 195/13.02.2018г.) е с предмет „реклама по договор“, но доколкото не е представен нито такъв договор, нито други документи, удостоверяващи сключването, предмета и изпълнението на този договор, т.е. документи, свързани с съществуването на определена доставка, следва да се приеме, че такава липсва.

Основателно е отказан данъчен кредит и по фактурите, издадени от [фирма] (4 фактури с предмет „СМР услуги по договор“) и от [фирма] (3 фактури с предмет „строителни материали“). При доставките с предмет „строителни материали“, по аргумент от чл. 6, ал.1 ЗДДС следва да се докаже прехвърлянето на собствеността върху стоките, а тъй като се касае за родоопределени вещи, това се извършва с предаването на стоката. В случая не са представени никакви доказателства в тази насока, поради което съдът приема, че посочените стоки не са доставени от този доставчик. Относно фактурираните СМР услуги не е представен нито договора, към който фактурите препращат, нито приемо-предавателни протоколи, което преценено съвкупно с обстоятелството, че посочените доставчици също не са включили фактурите в отчетните си регистри по ЗДДС, сочи, че доставки не са осъществени.

В същата насока са и изводите на съда относно фактурите, издадени от [фирма]. Тъй като 4 от фактурите (№ 5...34/18.08.2017г., № 5...42/24.08.2017г., № 5...51/29.08.2017г. и № 5...58/31.08.2017г.) не са представени нито от ревизираното дружество, нито от доставчика, следва да се приеме, че не е изпълнено условието на чл.71,т.1 ЗДДС лицето да разполага с данъчен документ за документиране на доставките, по които се претендира данъчния кредит. За тези фактури не е изпълнена и материалната предпоставка за упражняване правото на данъчен кредит. В заключението си вещото лице е посочило, че към тези фактури са налични приемо-предавателни протоколи, които обаче не се съдържат в кориците на делото. Съдът е дал възможност на жалбоподателя да представи доказателствата, които са послужили за изготвяне на заключението, но не са приобщени към доказателствения материал, и в отговор такива документи са депозираны в съда и са приети по делото. Във връзка с конкретния доставчик обаче са представени само 2 от описаните в заключението приемо-предавателни протоколи, а отделно съдът не ги кредитира, тъй като се установява, че същите не кореспондират с описанието на доставките съгласно фактурите, за които следва да се отнасят. Така, фактура № 5...51/29.08.2017г. е за покупка на материали, а приемо-предавателния протокол е за „услуга съгласно фактура“. Констатираното несъответствие в предполагаемия предмет на доставката (дали се касае за покупка на стоки или за извършване на услуги) значително

компрометираща доказателствената стойност на приемо-предавателните протоколи, и тъй като други доказателства относно тези доставки не са представени, съдът счита, че такива реално не са извършени. Останалите 6 фактури, издадени от този доставчик, са за доставка на строителни материали. За тях са представени протоколи при ревизията, но същите имат бланкетно съдържание и на практика липсва информацията относно конкретния вид и точното количество на стоките, нито може да се установи откъде са натоварени стоките и къде е станало предаването. Следователно, не може да се приеме за доказано, че фактурираните стоки са действително доставени на ревизираното дружество от издателя на фактурите. При липсата на установени търговски обекти на доставчика, където да са складирани и съхранявани строителни материали и при отсъствието на каквито и да било данни за осъществяване от този доставчик търговска дейност със съответния предмет, респективно при отсъствието на доказателства за възможността на търговеца да осъществи доставки на стоките, изводът, който се налага е, че органите по приходите основателно са отказали да признаят данъчния кредит. Идентични изводи се налагат и по отношение на доставчиците [фирма] (10 фактури) [фирма] (11 фактури) [фирма] (3 фактури) и [фирма] (14 фактури). С изключение на [фирма]. Относно [фирма] и [фирма] не са представени данъчни документи (фактури) за всички доставки, поради което за тях важи казаното по-горе относно липсата на формалната предпоставка за упражняване правото на данъчен кредит (за 1 фактура от [фирма] и за 3 от [фирма]). За останалите фактури от посочените доставчици представените доказателства не са достатъчни, за да се приеме, че същите документират действително осъществени стопански операции. Една част от фактурите, издадени от [фирма] и [фирма], както и всички фактури от [фирма] и [фирма], са за доставка на стоки, а другите – за услуги (основно СМР). Относно доставките на стоки (различни видове материали) по делото не е доказано нито притежаването на фактурираните стоки от доставчика, съответно възможността да ги достави, нито фактическото им предаване, тоест прехвърлянето на собствеността върху тях, с което настъпва данъчното събитие. Представените при ревизията протоколи не са достатъчни да създадат убеждение за реално извършена покупка и предаване на стоки. В действителност от тях не може да се установи кога, къде и по какъв начин е осъществено предаването на стоките, как и от кого е извършен превозът, от кой търговски обект стоките са натоварени, кога и от кого са получени. В хода на настоящото производство жалбоподателят е представил приемо-предавателни протоколи с [фирма] и [фирма], но доколкото се касае за частни документи без достоверна дата и с оглед обстоятелството, че същите се представят едва в настоящото производство, без да е обоснована пречка или невъзможност това да бъде сторено в хода на ревизията или дори в хода на оспорването на РА по административен ред, съдът намира за правдоподобна тезата на ответника, че същите са новосъздадени за целите на доказателствената теза на жалбоподателя и не отразяват действителни факти и събития.

Относно доставките на СМР услуги, извършени от доставчиците [фирма], [фирма] и [фирма], доказателствата също не са достатъчни, за да се приеме,

че дейностите са реално извършени. Липват въобще данни за това къде, на кой точно обект са извършени фактурираните услуги, не е доказано самото осъществяване на услугите – наличието на резултат от тях, както и колко лица са били ангажирани и как евентуално е организирано транспортирането им до обектите. Самите протоколи за извършените работи също не дават информация за това къде и кога са извършени услугите, а отделно, представените в настоящото производство приемо-предавателни протоколи съдът не кредитира по гореизложените съображения. При пълната липса на каквито и да било търговски документи – договори, писма, заявки, разписки, документи за превоз и др., наличието единствено на приемо-предавателни протоколи към фактурите е недостатъчно, за да се приеме, че фактурираните СМР са действително извършени.

Потвърждават се и констатациите за липса на реални доставки по фактурите, касаещи рекламни услуги, издадени от [фирма], [фирма] [фирма], [фирма], [фирма]. Основание за такъв извод дава, на първо място, липсата на доказателства за извършване въобще на такива услуги и за престирането им на жалбоподателя. Не се установява наличието на реклама в съответните интернет сайтове, както и извършването на SEO оптимизация, изразяваща се в популяризирането на даден сайт. Няма данни за създадено лого и рекламни материали, за размяна на съобщения или търговска кореспонденция в тази връзка, за изготвяне или одобрение на някакви проекти от посочените доставчици. При липсата на каквито и да било данни за създадени рекламни продукти или за осъществена рекламна дейност, изявлението на лицата, обективизирано в представените по делото еднотипни и бланкетни приемо-предавателни протоколи, че такива услуги са извършени, не може да бъде прието за надеждно и убедително доказателство. Относно две от фактурите, издадени от [фирма] (№ 1...34/20.09.2017г. и № 1...42/25.09.2017г.), с предмет „плащане по договор“, нито е представен такъв договор, нито други доказателства, от които да може да се установи какъв е характера и съдържанието на фактурираните услуги, тяхното предоставяне, съответно получаване.

Не е изпълнена материалната предпоставка за упражняване правото наданъчен кредит и по отношение на фактурите, издадени от [фирма], тъй като за тях също не може да бъде установен предметът на доставката, респективно не е доказано реалното предоставяне на стоки или услуги от този доставчик. Жалбоподателят не е посочил никакви данни и не е ангажирал доказателства в тази насока, поради което отказът на органите по приходите да признаят данъчен кредит е напълно обоснован.

На последно място, недоказано е и извършването на услугите от [фирма] с предмет „проучване на пазара за охрана на обекти в района на [населено място]“. За тези услуги органите по приходите не оспорват извършването на дейностите, но не е доказано, че именно доставчикът, който не е разполагал през този период с наети лица, е осъществил фактурираните дейности. Отсъствието на търговска кореспонденция между жалбоподателя и доставчика, наред с липсата на данни за това кои точно лица, съответно с каква квалификация и опит, са извършили проучването, съпоставено с обстоятелството, че процесните услуги попадат в предмета на дейност на

дружеството – жалбоподател и същото разполага с необходимите ресурси и капацитет само да ги осъществи, налагат извод, че фактурите не документират действително настъпило данъчно събитие и основателно е отказано по тях да бъде признат приспаднатия от жалбоподателя данъчен кредит.

В обобщение, от анализа на събраните по делото доказателства и тяхната преценка в съвкупност, се налага извод, че фактурите са издадени без основание, т.е. без да са реализирани по тях реални доставки, поради което отказът да се признае на жалбоподателя данъчен кредит по тях е законосъобразен и РА подлежи на потвърждаване. Тъй като се потвърждават задълженията за ДДС, произтичащи от непризнаване правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури, следва да бъдат потвърдени и задълженията за лихви, които са с акцесорен характер и следват главните задължения.

При този изход на делото, сторените от жалбоподателя разноски остават за негова сметка, а основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено в размер на 4046 лева според минималното възнаграждение за един адвокат съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма] срещу Ревизионен акт № Р-22221318003124-091-001/07.02.2019г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 716/24.04.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП..

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция за приходите – Дирекция „ОДОП“ С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 4046 лева (четири хиляди четиридесет и шест лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: